

Arrest

nr. 344 052 van 31 maart 2026

in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 19 augustus 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 23 maart 2026 .

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 september 2024 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in.

Op 19 augustus 2025 verklaart de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt door verzoeker aangevochten met een beroep dat bij de Raad is gekend onder het nr. 350 768.

Diezelfde dag wordt aan verzoeker *“het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, [of] tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten, en dit binnen 30 dagen na de kennisgeving.”* Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

Motivatie art. 74/13

1. Gezins- en familielevens: geen andere familie vermeld in de aanvraag

Opgemerkt dient te worden dat het feit dat men sociale banden heeft aangeknoopt met Belgische onderdanen geen mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM kan vormen, dat uitsluitend betrekking heeft op het waarborgen van de eenheid van het gezin en het gezinsleven.

2. Hoger belang van het kind: geen minderjarige kinderen vermeld in de aanvraag

3. Gezondheidstoestand: geen medische contra-indicaties om te reizen (zie advies dd. 07.08.2025)

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij/zij zijn/haar verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

Bij arrest **nr. 344 051 van** 31 maart 2025 wordt het beroep van verzoeker tegen de onontvankelijkheidsbeslissing van 19 augustus 2025 verworpen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker citeert de bestreden beslissing en stelt vervolgens:

“II.1.2. Indien er een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven, moet steeds duidelijk gemotiveerd worden waarom zulks wordt gedaan en moet -in plaats van automatisch dergelijke beslissing af te geven - automatisch gemotiveerd en nagegaan worden of de uitvoering van dergelijke beslissing geen schendig inhoudt van de fundamentele, internationaal gevestigde grondrechten van elkeen.

Zo leest verzoekende partij bijvoorbeeld niet in de bestreden beslissing dat rekening werd gehouden met alle elementen waarover verwerende partij, onder meer door het indienen van meerdere aanvragen ex. art. 9ter Vreemdelingenwet, beschikte. Zoals blijkt uit de aanvraag tot medische regularisatie is verzoekende partij ernstig ziek en kan zij niet terugkeren naar haar land van herkomst omdat er aldaar geen adequate medische behandeling aanwezig is, hetgeen een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. De uitwijzing van een zieke naar een land waar onvoldoende medische voorzieningen voorhanden zijn, kan dergelijke behandeling uitmaken.

De verzoekende partij kreeg ten onrechte een onontvankelijkheidsbeslissing aangaande haar aanvraag tot medische regularisatie.

Bijgevolg werd beroep aangetekend bij de Raad dd. 29 oktober 2025.

II.1.3. De wet stipuleert dat de verwerende partij dient rekening te houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familielevens van een derdelander bij het nemen van een beslissing tot verwijdering.

Artikel 74/13 vreemdelingenwet luidt immers als volgt:

“Art. 74/13. [1 Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familielevens en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.]”

De verzoekende partij heeft intensieve medische opvolging nodig. Dit werd reeds naar voren gebracht in de onterecht ongegrond verklaarde medische regularisatieaanvraag.

Een gedwongen terugkeer dreigt haar dan ook bloot te stellen aan een onmenselijke en vernederende behandeling, in strijd met artikel 3 EVRM.

Bovendien is het dan ook aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet.

Verzoekende partij wenst in dit opzicht te verwijzen naar uw arrest nr. 112 609 dd. 23 oktober 2013. Hoewel de situatie niet identiek is, is zij wel degelijk vergelijkbaar.

Verzoekende partij heeft reeds een weigering tot medische verblijfsvergunning gekregen dd. 19 augustus 2025. Verzoekende partij heeft zich in beroep voorzien tegen deze beslissing.

Indien de weigering van de verlenging van de verblijfsvergunning zou vernietigd worden door Uw Raad, dan heeft verzoekende partij opnieuw verblijfsrecht en zou dit bevel dat definitief geworden is, sowieso voor onduidelijkheid zorgen in het rechtsverkeer.

De thans bestreden beslissing heeft met andere woorden geen enkel nut in het rechtsverkeer en zorgt enkel voor juridische onduidelijkheid.

II.1.4. Verzoekende partij kan enkel maar concluderen dat de bestreden beslissing, geenszins gesteund is op deugdelijke rechterlijke EN feitelijke motieven.

Verzoekende partij is tevens van mening dat verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel (onderdeel van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting), artikel 3 EVRM en artikel 74/13 Vreemdelingenwet heeft geschonden.”

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betwist niet dat hij niet in het bezit is van een geldig visum, zodat in beginsel een bevel om het grondgebied te verlaten kan worden afgeleverd. Evenwel moet rekening worden gehouden met meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de motieven van de bestreden beslissing werd rekening gehouden met artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, luidens hetwelk bij het nemen van een beslissing tot verwijdering de minister of zijn gemachtigde rekening houdt met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 5 van Richtlijn 2008/115/EG over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn). De krachtens deze bepalingen te respecteren elementen vinden eveneens hun weerklank in respectievelijk de artikelen 24 (hoger belang van het kind), 4 (verbod van folteringen en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen) en 7 (eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven) van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest). Bij de tenuitvoerlegging van de Terugkeerrichtlijn zijn de Lidstaten eveneens gehouden tot naleving van die artikelen van het Handvest. Conform artikel 52, 3 van het Handvest moet aan de artikelen 4 en 7 van het Handvest een zelfde draagwijdte worden gegeven als aan de artikelen 3 en 8 van het EVRM.

Met andere woorden: de verplichting om bij het nemen van een verwijderingsbesluit rekening te houden, onder meer, met de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling, vormt de weerspiegeling van artikel 3 van het EVRM en heeft dezelfde draagwijdte.

De bestreden beslissing werd genomen nadat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk werd verklaard in toepassing van artikel 9ter, §3, 4° van de Vreemdelingenwet omdat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor verzoekers leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren omdat hij ernstig ziek zou zijn, blijkt niet, nu de aanvraag werd ingediend op grond van vochtophoping in de stembanden waarvoor verzoeker werd geopereerd en een tabaksverslaving, “aandoeningen” met betrekking tot dewelke de arts-adviseur oordeelde dat er geen medische contra-indicaties zijn om te reizen en verzoeker in het kader van zijn beroep tegen de onontvankelijkheidsbeslissing niet heeft aangetoond dat dit oordeel niet deugdelijk zou zijn.

Waar hij een schending aanvoert van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) omdat in zijn land van herkomst geen

medische behandeling aanwezig is, blijkt uit het voormelde advies van de arts-adviseur dat verzoeker werd geopereerd om het vocht te verwijderen en dat, wanneer men stopt met roken, de vochtophoping in de stembanden na verloop van tijd verdwijnt en het aan verzoeker toekomt om zijn levensstijl te veranderen en te stoppen met roken. Dat verzoeker intensieve medische opvolging nodig heeft, blijkt dan ook helemaal niet. De Raad ziet dan ook niet in hoe verzoekers betoog nog tot een schending van artikel 3 van het EVRM kan leiden, zeker nu het EHRM de lat zeer hoog legt vooraleer het aanvaardt dat een schending van artikel 3 van het EVRM zich kan voordoen voor een zieke vreemdeling. In de zaak Paposhvili t. België van 13 december 2016 stelde het Hof in zijn § 183 over de toepassing van artikel 3 van het EVRM inzake verwijdering van vreemdelingen die lijden aan een ernstige ziekte, dat het gaat om “situaties die de verwijdering inhouden van ernstig zieke vreemdelingen waar ernstige aanwijzingen voorliggen dat hij of zij, ook al ligt geen imminent risico op overlijden voor, een reëel risico loopt in geval van afwezigheid van een gepaste behandeling in de ontvangende staat of het gebrek aan toegang tot een dergelijke behandeling, op blootstelling aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van zijn of haar gezondheidstoestand resulterend in een intens lijden of in een betekenisvolle vermindering van de levensverwachting” (eigen vertaling). In het arrest nr. 344 051 werd reeds vastgesteld dat het geen betoog hoeft dat verzoekers situatie deze zeer hoge drempel niet bereikt.

In zoverre verzoeker erop alludeert dat in het bevel om het grondgebied te verlaten in extenso zou moeten worden gemotiveerd over de elementen die werden aangevoerd in het kader van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, toont hij zijn belang daarbij niet aan. Verzoeker heeft, zoals gesteld, een beroep ingediend tegen de beslissing inzake die aanvraag om machtiging tot verblijf op medische gronden en kent de motieven dienaangaande en heeft zich er ook tegen kunnen verdedigen. Het doel van de formele motiveringsplicht is dus bereikt en verzoeker toont geen belangenschade aan bij zijn grief dat het bevel om het grondgebied te verlaten geen motivering ter zake bevat.

Waar verzoeker erop wijst dat de vernietiging van de onontvankelijkheidsbeslissing ook de vernietiging van de thans bestreden beslissing tot gevolg heeft, kan worden volstaan met de vaststelling dat het beroep tegen de eerst vermelde beslissing werd verworpen.

Verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij onwettig, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld dat een bevel om het grondgebied te verlaten kon worden afgeleverd.

2.3. Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend zesentwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS